

FØRSTE LÆRESTYKKE:

ARBEJDE MED PERSONER SOM ORGANISATIONER OG MED ORGANISATIONER SOM PERSONER: GENSIDIG INSPIRATION MELLEM TERAPEUTROLLE OG KONSULENTROLLE

Psykoterapi blev det første psykologisk-professionelle håndværk, jeg for alvor kom til at mestre (sidste halvdel af 1970'erne og frem). Senere føjedes proceskonsultation til (fra midten af 1980'erne). Artiklen beskriver, hvordan gensidige metodiske koblinger udvikledes mellem mit terapeutiske arbejde og mit konsulentarbejde. Artiklens metodiske pointe er sammenfattet i overskriftens formulering om, at jeg – i bestemte sammenhænge – arbejdede terapeutisk med enkeltpersoner, *som om* de var organisationer. Tilsvarende blev det en slags uformelt ideal for mig, at jeg som konsulent skulle kunne spille sammen med kunde-organisationen, *som om* der var tale om en person. Artiklen kan læses som oplæg til almen metodelære rettet mod *humane aktørsystemer* (individer, grupper, organisationer). Dette perspektiv antydes, men heller ikke mere, i en afsluttende *efterrefleksion*.

Søren Willert

Søren Willert er universitetsforankret praktiker. Hans praksiskendskab dækker psykoterapi, proceskonsultation, supervision, coaching, aktionsforskning, akademisk vejledning og undervisning. I perioden 1968-86 var Søren ansat ved Psykologisk Institut, Aarhus Universitet. Som underviser var han primært optaget af at introducere studerende til de tænke- og handlemåder, der er særegne for professionelle samarbejdsrelationer. Som forsker arbejdede han primært med omsætning af praksis til teori gennem refleksion over eget professionelt virke. Gennem Sørensen seneste 20 Aarhus-år samarbejdede han med kollegaen Benedicte Madsen inden for rammen af Psykologisk Instituts Center for Systemudvikling. Som ansat ved Aalborg Universitet har Søren primært bidraget med idéudvikling og undervisning på masteruddannelser for erfarne organisationspraktikere.